

Drážďovka

Napršalo v sade
a blato je všade.

Voda stojí v mláke
a v nej špiny dáke.

Zmokla celá alej,
z listov kvapká ďalej.

Dážďovky šli na výlet,
len drážďovka čierni svet.

Veď je plný škaredosti,
keď na všetko sa len zlostí.

Štikrafa

Žirafa v šik pyžame
sedí ráno na káve.

Odskočila si sem z buša,
prestať štikať tuho skúša.

Už vypila čaj aj sódu,
limonádu, čistú vodu.

No štikútka všetko ľúbi,
drkocú jej v šálke zuby.

Žirafa je z toho jeleň,
zaplatí a vbehne v zeleň.

Vlastovička

Keď sa na jar lastovičky
usadili pod rínu,
prešli nôcky, s nimi dničky,
ohlásili novinu.

Vyliahli sa vtáčky vedno,
mali veľké okále,
všetky rúče, no len jedno
nosí hniezdo na hlave.

Hoci mama lastovička
skúšala to tisíckrát,
vždy to bola vlastovička,
pierka nešli učesať.

Hlabrador

Keby boli domy z párku
a z piškótiiek stromy v parku,
ba i poľné kvetiny
z vanilkovej zmrzliny,
malo by to háčik jediný.

Hrozil by nám koniec sveta
skrz hladného kazisveta.
Celý by ho zjedol pes,
o ktorom je táto zvesť.

Máme doma hlabradora,
veľmi maškrtného tvora.
Stále čosi hlce – pažravá to stvora.
Je to hlavná vloha nášho hlabradora.

Nocian

Zabudni na hniezdo na stožiari,
lebo slnko ostro žiari.

Zabudni na lov žiab popoludní,
lúče sú všade, zabudni.

Slnko ľúbi bocian
a tmu zase nocian.

Keď nebo hviezdy posiali,
razom sa brodí v močiari.

Schova

Čučí a oči očí,
sova čelí noci
zoči-voči.

Kým iné vtáky driemu,
sova zíza
na čiernu dieru.

Pretne tmú krídlo komára?
Sove to strach naháňa.

Pohne sa jež v záhone?
Sova trápne na strome.

Noc je zvukov plná,
sovu zalejú jak vlna.

Do nory sa pred ňou schová,
zo sovy je razom schova.

Spinka

Keď ti kuká,
kuká dnuká
pinka z okna do domu,
zatiehni si záclonu.

A keď jej hlávka klesne,
klesne jak chvost piesne,
nevpusti ju do izby,
taká pinka iba spí.

Natrasie si páperie,
vyhodí ťa z postele
a už sladko spinká.

Prečo?
Lebo je to spinka.